

DE BALKAN

Zondag

20 november 2022

Aanvang 10.30 uur

NIVON-gebouw

Lodewijkstraat 1

Hengelo

De Balkan, de brug tussen Oost en West, een literaire reis door een historisch landschap, reisleader: Norbert de Beer.

Sinds de ingrijpende ontwikkelingen in de 90-er jaren van de vorige eeuw is het oosten van Europa ontsloten. Ik was al vaak te gast in Griekenland en heb het reizen kunnen uitbreiden naar het hele Balkanschiereiland. Ook vanuit het literaire perspectief is dit gebied interessant. De meesten zijn al bekend met de boeken van A. den Doollaard, maar er zijn ook veel boeken van schrijvers uit de landen in het Nederlands verschenen. Ik wil in mijn verhaal wat vertellen over de geschiedenis, wat laten zien van de verschillende landen en wat laten horen uit de boeken die uit en over de Balkan zijn geschreven.

Een mooie en leerzame wandeling over het Waterpark Het Lankheet

Op vrijdag 4 november verzamelen een grote groep HV-leden en enkele introducees zich bij het Veldwerkcentrum. De opkomst is ondanks de korte termijn erg goed: 23 personen. Jan Meinsma, die de excursie heeft georganiseerd, heet iedereen welkom. Daarna neemt onze gids Remy Remmelt ons eerst mee door de geschiedenis van Het Lankheet.

Het landgoed is in 1895 gekocht door G.J. van Heek, die er een weekendverblijf in de vorm van een Noors Jachthuis liet bouwen. Hij kon de grond kopen van verarmde adel en van boeren toen het Markesysteem afliep.

In 1930 is het landgoed door zijn zoons overgenomen, waarbij het werd gesplitst in 2 delen: Het Lankheet en Het Assink. Er is oorspronkelijke natuur verloren gegaan bij de compensatieoperatie, toen landbouwgebied werd omgezet in vloeibedden, d.w.z. een gebied dat tot doel had om als overloopgebied te dienen om water op te vangen. Dit was een maatregel in het kader van het klimaatbeleid, genomen in overleg met het waterschap Rijn-IJssel.

Op een bepaald moment werd het goed Het Assink er weer bij getrokken, zodat Het Lankheet de oorspronkelijke omvang uit 1895 heeft herkreten.

Na deze inleiding binnen gaan we naar buiten om het landgoed te bezichtigen. Vlak bij het gebouw staat een Biomijler (een mijler is een hoop).

Vervolgens laat Remy ons kennismaken met een vloeiveide: in het verleden werden die stukken land in de winter onder water gezet, zodat ze bevroren. Hierdoor kon de grond eerder warm worden bij het dooien. Het water in dit gebied is basisch.

Bij het kunstwerk de WaterWachters vertelt Remy, dat de Universiteit van Wageningen hier een openluchtlaboratorium heeft ingericht. Onderzocht wordt hoe het beekwater gezuiverd kan worden. Het riet dat er groeit zorgt ervoor dat de voedingsstoffen uit het water gehaald worden. Er zijn drie bassins waar het water in een tijdspanne van 24 uur achtereenvolgens door geleid wordt. Remy vertelt dat het riet regelmatig gemaaid en afgevoerd wordt. In het verleden gebeurde dit onderhoud door mensen van de Rekkense inrichting. Het riet werd toen verbrand, waarbij slakken overbleven.

Vroeger was het gebied kaal. Pas na 1850 zijn er bomen aangeplant. Omdat er een beekje werd gegraven moest er een overgang gemaakt worden. Voor wandelaars en fietsen is er een bruggetje, de boeren kunnen via een voorde erdoorheen.

We lopen weer onder een kunstwerk door, dit keer de Waterboog, over een dijk die is gemaakt van landbouwgrond. De dijk wordt Belvédère genoemd vanwege het uitzicht.

Het gebied wordt steeds gevarieerder gemaakt. Er zijn bomen weggehaald, zodat er meer een heidelandschap is ontstaan. Dit wordt kaal gehouden door het inzetten van 5 heidekoetjes. Verder zie je er veel gaspeldoorn, een plant die wat lijkt op brem en in februari bloeit, maar ook veel bosbessenstruikjes.

Daarna komen we bij het deel dat Het Assink wordt genoemd. Hier staan verschillende soorten dennenbomen, o.a. een Douglasspar.

We lopen via een brug over de Buurserbeek. De brug heeft een naam-bordje: Assinkbrug, maar het is de oude spoorbrug die in de Noordemarkerrondweg heeft gelegen.

Remy vertelt, dat de loop van de Buurserbeek, die in het verleden is genormaliseerd (bochten eruit gehaald), sinds enige tijd weer teruggebracht wordt naar hoe het vroeger was. De beek mag nu weer meanderen, zodat het water niet zo snel wordt afgevoerd. Je kunt hier

de oude loop van de beek nog zien. Ook zijn er op verschillende plekken in de beek stortdammetjes vervangen door kaskades die het mogelijk maken, dat vissen kunnen migreren. Daardoor kunnen o.a. windes weer in de bovenloop van de beek komen. De beek komt uit Ahaus, waar hij nog AA heet.

Hier is een Servische spar te zien, die gekenmerkt wordt door afhangende takken; door deze vorm kan de sneeuw gemakkelijk afglijden.

Onderweg komen we langs een prachtige parasolzwam.

We passeren het Noorse Jachthuis van Van Heek, dat op privéterrein ligt. We eindigen bij het kunstwerk "Vloeiland". Op dit punt aankomen blijkt de tocht voor een paar van de deelnemers aan de zware kant te zijn geweest. Remy biedt direct aan om deze mensen op te halen. Zij blijven bij het kunstwerk en de anderen lopen daarna terug naar het gebouw en onze vervoermiddelen. Remy haalt met de auto van een van de deelnemers de achterblijvers op.

Vervolgens gaat iedereen weer zijns weegs na een mooie en leerzame wandeling.

Norbert de Beer